U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **M. R.**, zastoupeného JUDr. Janou Brhlovou, advokátkou se sídlem v Karviné-Fryštátě, K. Sliwky 125, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 8. 2006, č. j. 63 Az 111/2005 - 16,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovené zástupkyni stěžovatele JUDr. Janě Brhlové, advokátce se sídlem v Karviné-Fryštátě, K. Sliwky 125, **s e p ř i z n á v á** odměna v částce 4800 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „správní orgán“), ze dne 4. 9. 2005, č. j. OAM-1518/VL-20-11-2005. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jako zjevně nedůvodná.

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany (dříve ve věci azylu), Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech mezinárodní ochrany je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Stěžovatel v kasační stížnosti pouze obecně namítá, že krajský soud ve svém rozhodování pochybil, když ze správně zjištěného skutkového stavu vyvodil nesprávné právní závěry. Má zato, že skutečnosti, které v předcházejícím řízení uváděl, svědčí o jeho pronásledování z důvodů taxativně vymezených v ustanovení § 12 zákona o azylu. Stěžovatel jako důvod pro udělení azylu v řízení před správním orgánem uváděl problémy se skupinou soukromých osob vymáhajících zaplacení dluhů, kteří na něm v souvislosti s jeho dřívějším působením v soukromé společnosti požadovali zaplacení manka ve výši 10 000 USD. V případě návratu do země původu se stěžovatel obává jednání ze strany těchto osob, které jemu a rovněž jeho rodině vyhrožovaly smrtí, pokud požadovanou částku nezaplatí.

Výše vyjmenované problémy stěžovatele je možné podřadit pod problémy se soukromou osobou a ekonomické problémy, jimiž se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval např. ve svém rozhodnutí ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, publikovaném na www.nssoud.cz, či v rozhodnutí ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, publikovaném na www.nssoud.cz, podle něhož: *„Skutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby a má zde ekonomické problémy, není bez dalšího ani důvodem pro udělení azylu dle § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ani důvodem pro udělení azylu z humanitárních důvodů (§ 14 téhož zákona).“*

Nově stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že státní orgány na Ukrajině se v dostatečné míře nezabývají problémem obecné kriminality a neposkytují občanům dostatečnou možnost ochrany. Stěžovatel uvádí, že v jeho případě se nejedná o pouhé vyhrožování ze strany soukromých osob, ale o systematické pochybení státních orgánů, které nejsou ochotny ani schopny stěžovateli zákonnými prostředky zajistit potřebnou ochranu. K takto uplatněným kasačním námitkám však Nejvyšší správní soud nemohl ve smyslu ustanovení § 109 odst. 4 s. ř. s. přihlížet, neboť tyto nebyly stěžovatelem uplatněny v průběhu předcházejícího správního ani soudního řízení, ale byly poprvé zmíněny až v kasační stížnosti.

Ze shora uvedeného vyplývá, že ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost nepřijatelnou, a proto ji podle ust. § 104a s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena usnesením krajského soudu ze dne 24. 11. 2006, č. j. 63 Az 111/2005 - 34, zástupkyně z řad advokátů JUDr. Jana Brhlová, advokátka se sídlem v Karviné-Fryštátě, K. Sliwky 125. Ustanovené zástupkyni stěžovatele byla přiznána odměna v celkové částce 4800 Kč, a to za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu týkající se věci samé) podle § 11 odst. 1 písm. b) a písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif). Odměna byla vypočtena podle ustanovení § 9 odst. 3 písm. f), ve spojení s § 7 bod 5., advokátního tarifu tak, že za dva úkony právní služby je stanovena odměna 4200 Kč (2 x 2100 Kč), a k němu náleží náhrada hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč) podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese v souladu s ustanovením § 35 odst. 8 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu